

РОМАН САВИЦЬКИЙ-молодший**(9 березня 1938 – 20 червня 2015)**

20 червня 2015 року в американському місті Нью Джерзі пішов від нас Роман Савицький-молодший, – поборник правдивої історії української культури, збирач та пропагандист її загублених скарбів, щирий українець і львів'янин, добрий приятель наших музикантів. Історія української музичної культури, а зокрема, історія львівської п'яністики дуже багато завдячує Романові Савицькому в справі відродження тих її славних сторінок, які так “сумлінно” замовчували і знищували в радянські часи.

Роман Савицький-молодший народився 9 березня 1938 р. у Львові в сім'ї письменниці Івонни з Трешневських та п'яніста й педагога Романа Савицького-старшого. До шести років він зростав у цьому місті, яке потім впродовж усього життя на чужині вважав своєю Батьківщиною. 1944-го року родина виїхала і після поневірянь опинилася на сталі у Філадельфії (США). Молодий чоловік отримав добру музичну освіту під керівництвом батька, але фахом його стала бібліографія – здобув ступінь магістра в Університеті Дрекселя (Філадельфія). З 1968 до 2003 року працював керівником Музично-мистецького відділу Публічної бібліотеки міста Елізабет (штат Нью Джерзі). Тут підготував низку бібліографічних розробок з історії української музики і кіномистецтва. Протягом багатьох років Роман Савицький-мол. приділяв багато уваги віднайденню та збиранню документальних матеріалів, фотографій,

звукозаписів та музичних творів українських музикантів. Він доклав великих зусиль для збереження спадщини Василя Барвінського, Тараса Микиші, Любки Колесси, Нестора Нижанківського, Дарії Гординської-Каранович, як і свого батька Романа Савицького. Найгучніший успіх музикознавцеві-архівісту принесло віднайдення в Аргентині Фортеп'янного концерту Василя Барвінського, який майже півстоліття вважався втраченим.

Наприкінці 1980-х років Р. Савицький-мол. (підписувався РоСамол) налагодив, спершу листовно, зв'язки з львівськими музикантами й одразу ж став постачати їм музикознавчі матеріали. Тривалою була співпраця з львівським Музично-меморіальним музеєм Соломії Крушельницької. Завдяки Савицькому-мол. у Львові зазвучали звукозаписи гри Любки Колесси, Едварда Штоермана та Романа Савицького-старшого, вийшли друком і стали виконуватися твори Нестора Нижанківського і Василя Барвінського (Соната, три неопубліковані прелюдії, обробки українських народних пісень). Савицький-мол., можна сказати, порятував від забуття ім'я замовчуваного в Україні видатного п'яніста Тараса Микиші. Від 1990-х років Савицький регулярно приїжджав до Львова, нав'язав дружні стосунки з музикантами Дрогобича, мандрував Україною, виступав з лекціями. Зрештою став почесним професором Львівської музичної академії. А в пресі української діаспори в Америці стали з'являтися легко і дотепно написані ним репортажі з України. Прикметною була оздоблена виразними світлинами власної роботи серія статей 2002 року під назвою «Листи з України» у філадельфійському часописі «Америка».

Як музикознавець, Р. Савицький-мол. мав свою улюблену тему дослідження – вивчав впливи українських мелодій та історико-літературних сюжетів на твори світової музики. Виступав у США і Канаді, а пізніше й в Україні з науковими і популярними доповідями, радіопрограмами і статтями. Савицький був співробітником таких періодичних видань у США як «Листи до приятелів», «Сучасність», «Свобода», «Америка», а також українських (загальних) та американських (музичних) енциклопедій.

В особі Романа Савицького–молодшого, українська музична культура втратила вірного сподвижника і друга, широкого патріота, неповторного бібліографа й архівіста.

Вічна йому пам'ять!

Наталія Кашкадамова

